

per, der har det vanskeligst, som meget af noget for noget-princippet tilgodeser.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Det er stadig imponerende med ministeren, ikke alene indholdet af svaret, men også den meget, meget fantastiske længde, det skal have for at forsvare den usædvanlig lille sammenhæng, der er mellem, hvad ministeren mener om mandagen, og hvad ministeren så mener her i dag i salen, når det nærmer sig ministerens eget ansvarsområde.

Jeg kan næsten forstå, at ministeren gerne vil afvise den der bøderegn over borgerne, som regeringen præsenterede i mandags, og det ville jeg synes var glimrende at man gjorde.

Men i det hele taget med den der opfattelse af, at man kun opfører sig ordentligt, hvis man får bestikkelse til at gøre det, eller at man kun kan opføre sig ordentligt, hvis det er under truslen om, at man får bøder, vil jeg gerne spørge ministeren, om hun ikke kan forstå den indignation, der ligger i spørgsmålet:

Er det noget for noget-princip generelt en måde at bygge et samfund op på? Tror man kun, at myndigheder opfører sig ordentligt, hvis de bliver straffet, når de ikke gør det? Tror man kun, at borgere ønsker at opføre sig ordentligt, hvis de får mulighed for en ekstra belønning for det? Eller får en straf for ikke at gøre det?

Jeg håber ikke, at det er regeringens generelle udgangspunkt, men det er desværre det, der lyser ud af ministerens lange besvarelser i dag og også ud af ministerens forelæggelse i mandags af regeringens holdninger, som jo så altså mærkeligt nok ikke afspejler sig i, hvordan ministeren svarer på forslaget her i dag, og det er dér, stringensen mangler.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg kunne høre, at fru Pia Gjellerup i hvert fald overhovedet ikke har forstået noget af, hvad der blev sagt om noget for noget-princippet. Det handler jo først og fremmest om at få anskueliggjort, at vi alle sammen har et ansvar, at vi må tage ansvaret for det, vi foretager os, og jeg synes, det er et godt og et rigtigt princip. Folk, der overholder lovens regler, skal ikke belønnes. Udgangspunktet er, at alle overholder lovgivningen, passer deres arbejde, passer deres familien, men at dem, der gør noget ekstraordinært

godt, synes vi det er rigtigt at vi belønner for den indsats.

Jeg må sige, at det forslag, som er her i dag, har en noget andet form. Jeg synes nærmere, at det handler om, at nu skal borgere have krav på en kontant afregning, hvis de kan fange offentlige myndigheder i en fejl. Det er så plasteret på såret. Jeg synes, det er en mærkelig måde at diskutere retssikkerhed på, i det hele taget den måde, som et samfund skal være skruet sammen på, og de rettigheder, man har, hvis myndigheder begår fejl, f.eks. i sagsbehandlingen. Jeg er langt mere optaget af, at folk får en ligelig behandling, og der tror jeg, at det er en anden vej, man skal gå, end at give en check på 5.000 kr.

(Kort bemærkning).

Anne Baastруп (SF):

Jeg vil indrømme, at jeg er en lille smule forvirret over noget for noget-princippet. I forordet til »Noget for noget«-pjeccen står der et eller andet om, at man skal være sød, og så står der, at noget for noget også kan være en sanktion over for dem, der blæser på de fælles regler.

Sådan som jeg læser Enhedslistens forslag, går det ud på at give de kommuner, der blæser på de fælles regler, og det er altså ikke bare fejl, det er lovovertrædelser, en sanktion.

Derfor vil jeg godt bede ministeren endnu en gang forklare: Hvad er forskellen på noget for noget-princippet i næstsidste afsnit i forordet til regeringens pjece og så Enhedslistens forslag, bortset fra at det rent faktisk konkret koster penge, og at det er mennesket, der får dem, og ikke systemet?

I den forbindelse vil ministeren måske også lige komme med nogle ord om, hvad det så er, der ligger i punkt 38 om effektiv klagebehandling. Er det så systemet, der på en eller anden måde bare får nogle penge, eller hvordan?

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu må jeg jo minde om, at det ikke er i dag, vi behandler et lovkatolog på mange ministres områder om noget for noget, og jeg synes, at det begynder at grænse til det urimelige, at jeg nu skal stå og besvare spørgsmål om noget, som vi overhovedet ikke behandler her i dag.

Jeg synes, det er i orden og også relevant, fordi jeg selv kom ind på det i talen, at tale om de generelle principper i »Noget for noget«, men jeg synes ikke, det er rimeligt her at spørge til